

Сивак Марія «Чудовий сон»(поезія), «Багачевська СЮТ», гурток «Малювання піском», керівник Здоровило Юлія Анатоліївна, Черкаська обл.

Улюблені предмети: біологія, англійська мова

Опис роботи: Події, які відбуваються в нашому суспільстві не оминають, на жаль, жодної української сім'ї. Кожна родина проживає біль, розпач і свою мрію - жити мирним життям. Дитинство хочеться проживати у казково - чарівному світі, насолоджуватись і процвітати. Тому у снах відбувається очищення психіки і можливість вистояти у важкий час. Цей стан висвітлено у поезії.

Досягнення: переможець у обласному етапі Всеукраїнського гуманітарного конкурсу «Космічні фантазії».

Робота виконана на високому рівні, виявлено творчі здібності, креативний підхід.

Чудовий сон

Чудовий сон... Який чудовий сон

Мені наснився у осінню пору!

- Руками я торкаюся зірок,

А навкруги хмарин високі гори.

І тиша. Та, що на Землі нема.

Така, що навіть подих вітру чути.

А в нас біда. У нас іде війна...

Вкраїна в рваних ранах вся, повсюди...

Я бачу, як між зоряних доріг

Шикується в печалі і скорботі

Стрій, що вже перетнув життя поріг.

-- У вічності тепер небесна сотня.

До цього строю через кожну мить
Скалічені війною йдуть солдати.
На вічний спокій... Де вже не болять.
Де вже не треба падати, вмирати...

Які вони усі ще молоді!
Недавно мяч ганяли ще дворами...
--Не кожному так випаде в житті--
Благословенним бути небесами.

Мені-- на Землю. Воїнам уклін.
Складаються слова в вірші-- куплети...
Вони вже вдома. Небеса-- їх дім.
...Я прокидаюсь. Страх... Летять ракети...

Хтось стверджує: на небесах не зорі.
То лайнерів небачених вогні.
Вони мов маяки в небеснім морі.
Вони інакші! Чисті! Не земні!

А я така, що не переконати,
Допоки не побачу все сама!
Хоч я без крил, не вмію я літати,
-- Для мене неможливого нема!

Заплющу очі-- й я уже на злеті!
Ще мить-- і ось він, Космос! Вихід мій.
Я почуваюсь, ніби лист в конверті.
А навкруги розкішних хмар сувій.

Бо ж так і є-- я лист, Землі послання
До таємничих. Вічних цих світів.
Але-- до справи! В мене ж є бажання
Таки потрапить в зірковий " архів"!

І неодмінно кожної торкнутись!
Пізнати на дотик-- холод чи вогонь.
Та обережно! Щоби не спіткнутись,
Не заморозить, не спалить долонь.

Ось перша, друга... Пята і десята...
Я не розчарувалась! Зовсім ні!
Не лайнери то, не вогняні цятки.
-- То квіти! Запахуці, неземні!

Тепер я знаю вислів-- " впала зірка",
Чи " зорепади сиплять, як з руки".
То відцвіла яскрава неба квітка,
Й розсипались зів'ялі пелюстки...

Що б у житті людському не траплялось,
Цінуймо і сумну, й щасливу мить!
Нема таких бажань, щоб не збувались!
-- Є просто небажання їх здійснить!

Сивак Марія

КЗПО «Багачевська СЮТ»